

øvrige nordiske Lande en Frist af 20 Dage fastsat som Omløbsfrist for Checks udstedte og betalbare her i Landet. Fordelene ved en saadan fælles Frist er for det internationale Handelssamkvem saa iøjnespringende, at de ikke behøver nærmere at uddybes. Imod en saadan Frist kan anføres, at den, naar henses til den hidtidige langt kortere Omløbsfrist efter C. L. § 10, kan betragtes som for lang for Danmarks Vedkommende. Heroverfor maa dog anføres, at de hidtidige Frister, som nu altsaa skal afløses af én Frist, tog Hensyn ikke blot til Trassentens og Trassatens Bopæl, men ogsaa til Remittentens, og at derfor en enkelt Frist nødvendigvis maa blive længere, for at alle Hensyn kan imødekommnes, samt at en Frist af 8 Dage i denne Forbindelse vel nok maatte siges at være for kort. At forlænge Fristen med Postforsendelsestiden, som C. L. § 10 gør, er ikke heldigt, idet man derved indfører et Usikkerhedsmoment, som navnlig vil virke uheldigt, naar henses til de nye Regler om bekræftede Checks (§ 25). Endelig opnaar man ved at indføre en Frist paa 20 Dage, at der ikke behøves en særlig Lovregel for Færøernes Vedkommende.

Til de foreslaaede Bestemmelser iøvrigt udkræves næppe nærmere Bemærkninger.

Til §§ 30—31.

Kræver næppe særlige Bemærkninger. I Forbindelse med Reglen i § 31, 2. Stk. henvises til Bestemmelsen i Reservationernes Art. 15.

Til § 32.

Af Paragraffen, der indeholder Regler om Adgangen til at tilbagekalde en Check, fremgaar, at alle Checks, med Undtagelse af dem, der er paategnet i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 25, kan tilbagekaldes, og Reglen er saaledes stemmende med hidtidig dansk Ret. Paragraffens 2. Stk. gengiver Bestemmelsen i § 32, 2. Stk. i den ensartede Checklov og maa ogsaa antages at være stemmende med dansk Ret. Bestemmelserne om Tilbagekaldelse af Checks er et af de Spørgsmaal, der var vanskeligst at løse paa Konferencen i Genève. De forskellige juridiske Teorier er paa dette Omraade stærkt modstridende — til den ene Side ligger den engelsk-nordiske Opfattelse af Checken som et til enhver Tid tilbagekaldeligt Mandat, se Jul. Lassen: Motiver til Checkloven 1897, Side 15—18 og Chalmers: »A digest of the law of bills of exchange», Side 295 og fig., til den anden Side den franske Opfattelse, hvorefter selve Udstedelsen af Checken medfører Over-

dragelse af Ret til Dækningen (provision), saaledes at en Checks Tilbagekaldelse endogsaa kan være udelukket efter Forevisningsfristens Udløb, jfr. herom Georges Drouets: La Provision en matière de chèque, Side 167 og fig. og Jacques Bouteiron: Le chèque, Side 281—300, og imellem disse to Yderstandpunkter ligger den tysk-østrigske Opfattelse, der fastholder Checkens Karakter af Mandat, og derfor tillader Tilbagekaldelse til enhver Tid, men dog saaledes, at denne først faar Virkning efter Forevisningsfristens Udløb. Trassaten kan, hvis han skønner det rigtigt, efterkomme en Ordre fra Trassenten om ikke at udbetale en Check, selv inden Forevisningsfristen er udløbet, jfr. Michaelis: »Scheckgesetz«, Side 129—137.

Forhandlingerne paa Konferencen var meget langvarige, jfr. Møderne den 4. og 5. Marts 1931, Side 235—253 og endte med, at den ensartede Checklov bestemte, at Checks først kan tilbagekaldes efter Forevisningsfristens Udløb, se Udtalelserne i Rapporten under Nr. 87—93. (Bilag B. Sp. 5061—64). Fra nordisk Side krævede man Adgang til i de nationale Love at fravige den ensartede Checklov paa dette Punkt, og Bestemmelserne i Reservationernes Art. 16 blev herefter vedtagne. Garantien imod, at Adgangen til at tilbagekalde Checks misbruges til Skade for Checksikkerheden, maa ligesom i nugældende dansk Ret søges, dels i det Erstatningsansvar, man paadrager sig ved uberettiget Tilbagekaldelse, dels i den Straf, man udsætter sig for, hvis Tilbagekaldelsen sker i bedragerisk Hensigt. Man har haft under Overvejelse at foreslaa indført en særlig Straffebestemmelse for uberettiget Tilbagekaldelse af Checks, men under Hensyn til, at man ikke hidtil har mærket nogen Tendens til særligt Misbrug paa dette Omraade, samt i Betragtning af, at det principielt maa anses for uheldigt at indføre Straffebestemmelser paa Omraader, der som Checklovgivningen henhører til den almindelige Omsætning, og hvor derfor Friheden bør raade i saa stor Udstrækning som muligt, har man atter opgivet denne Tanke, der ejheller har fundet almindelig Tilslutning hos de interesserede Erhvervskredse, med hvilke der er forhandlet om Spørgsmaalet. I Finland, Norge og Sverige har man besluttet at indføre Straf for uberettiget Tilbagekaldelse af Checks; da disse Bestemmelser formuleres som særlige Straffebestemmelser, bliver der ikke for Checklovens Vedkommende nogen Afvigelse paa dette Punkt imellem de nordiske Checklovsforslag.